Četvrtak, 30.10.2014.g.

U našem gradu postoji i Caritas dom, dom gdje su udomljene starije

osobe. A u sklopu njega je i mala kapelica, gdje se svaki dan slave svete

mise za sve te DRAGE KORISNIKE DOMA.

Mise predvodi jedan dragi svećenik u penziji kojeg sam, PREMA

BOŽJOJ VOLJI I PROVIDNOSTI , upoznao.

I kod njega svaku srijedu dadnem slaviti MISU ZA DUŠE U

ČISTILIŠTU.

Jer, srijeda je moj dan u tjednu kada sam si odredio da sve postove,

molitve, dobra djela i mise PRINESEM GOSPODINU ZA DRAGE I

BLAGOSLOVLJENE DUŠE U ČISTILIŠTU, POSEBNO ZA ONE KOJE

NAJVIŠE TRPE I PATE, A U ZADNJE VRIJEME SAM TU JOŠ

PRIDODAO I ONE KOJE NAJVIŠE TRPE I PATE OD SVEĆENIČKIH

I REDOVNIČKIH DUŠA.

Tako sam počeo dolaziti na te mise.

I upoznao se malo sa tim dragim svećenikom za kojeg sam OSJETIO

DA NOSI DUBOKE RANE IZ SVOJE PROŠLOSTI.

I ZNAM DA MI GA GOSPODIN NIJE SLUČAJNO POSLAO NA MOJ

ŽIVOTNI PUT.

SPOJIO NAS JE DA SVATKO DADNE ONOME DRUGOME ŠTO JE

GOSPODINOVA VOLJA.

OSJEĆAM TO I TAJ MI OSJEĆAJ STVARA VELIKU RADOST U

SRCU, RADOST KAKO ĆE MOJ LJUBLJENI GOSPODIN SVE TO

POSLOŽITI U BUDUĆNOSTI.

Što se teče tih dragih starih ljudi koje sam susretao tamo na misi, nisam

puno obraćao pažnju na njih, nisam im se htio nametati.

Već sam naučio da mi MOJ LJUBLJENI GOSPODIN uvijek dadne neki

znak kada želi da se negdje uključim ili nešto učinim.

Nisu ni svi oni na mene obraćali pažnju.

Dođem sam, poklonim se ŽIVOM GOSPODINU U SVETOHRANIŠTU,

sjednem u zadnji red i molim s njima molitve, Krunicu, litanije i druge

molitve koje mole prije slavljenja SVETE MISE.

I tako svaki put.

I NARAVNO DA ME SE OD POČETKA DOJMILO NJIHOVO

DOLAŽENJE I PRISUSTVO SVETOJ MISI.

PRVI RED DO MALOG OLTARA U TOJ PROSTORIJI ČINILE SU

DRAGE STARICE U INVALIDSKIM KOLICIMA.

ONDA SU IZA NJIH I TAMO SA STRANE BILE ONE DRAGE

STARICE SA HODALICAMA I ŠTAKAMA.

A IZA NJIH SU BILE ONE DRAGE STARICE KOJE SU NEKAKO

MOGLE SAME DOĆI NA MISU, BEZ NEKIH POMAGALA.

Ali, prvih nekoliko puta nisam na sve njih obraćao pažnju da ne bi to

izgledalo napasno. A i ovako i onako pretežno znam na misama sve

slušati zatvorenih očiju kako bi se čim više usredotočio na BOŽJU RIJEČ

I MOLITVU.

I tih prvih nekoliko puta, nisam ni ništa posebno osjetio ili nešto posebno

razmišljao o tome. Došao sam na misu, učestvovao u njoj i radostan

otišao svojim putem.

Ali, i dalje me nešto vuklo da idem na k njima na mise i da s njima ih

slavim, i kada nije bila srijeda.

PRVO ŠTO ME NEKAKO DOTAKLO, I ŠTO MI JE NAPUNILO

SRCE I DUŠU, BILI SU TRENUCI PRIJE I POSLIJE MISE KADA SE

NIJE NIŠTA ZAJEDNIČKI MOLILO.

TADA JE CIJELA PROSTORIJA BILA ISPUNJENA TIHIM ŽAMOROM.

SVE TE DRAGE STARICE MOLILE SU SVOJE MOLITVE ŠAPUČUĆI,

TIŠE ILI GLASNIJE, UDUBLJENE U ONO ŠTO SU MOLILE.

I SA MISLIMA O ONOME ZA ŠTO SU ILI ZA KOGA SU MOLILE.

OPUSTIO SAM DUŠU I SRCE I MISLI I SLUŠAO TAJ

ŽAMOR MOLITVI ...

MOLITVE LJUDI NA KRAJU SVOJIH OVOZEMALJSKIH

ŽIVOTA.

U PATNJAMA BOLESTI I TRPLJENJA.

U PATNJAMA NAPUŠTENOSTI I NEMOĆI.

A ipak, sve te drage starice, i dva draga starca su molili.

I svaki susret s njima na tim popodnevnim misama počeo me sve više i

više ispunjavati.

I počeo sam sve češće ići na te mise.

TO MI JE TREBALO ZA MOJE KUŠNJE I BORBU PROTIV MOJIH

GRIJEHA I NAPASTI.

KADA ĆU USPJETI SA TIM DRAGIM LJUDIMA OSJETITI

POTPUNI MIR I RADOST ŽIVOTA, TADA ĆE MI TAJ ISTI

MIR I RADOST BITI TEŠKO ODUZETI I NARUŠITI U

SVAKODNEVNIM KUŠNJAMA ŽIVOTA KOJEG MI JE

GOSPODIN DAO.

OSJETITI MIR I RADOST VLASTITOG ŽIVOTA ŽIVEĆI,

MOLEĆI SE, TIH DVA SATA, SA DRAGIM LJUDIMA KOJI SU

BLIZU PRELASKA U ONAJ ŽIVOT ZA KOJEG MI, I ONI I

JA, VJERUJEMO DA POSTOJI.

BOŽJE KRALJEVSTVO.

I počeo sam se polako puniti tim mirom i radošću sa tim dragim ljudima.

Trebalo mi je 5-6 misa dok nisam počeo osjećati taj mir i radost.

A da je to tako, potvrdio mi je jučer moj LJUBLJENI GOSPODIN.

Kad sam došao, sjeo sam u zadnji red. A tamo nedaleko sjedi i taj dragi

svećenik prije nego krene slaviti misu. I tu mu dolaze ti dragi ljudi da

naruče neku misu.

I onako zatvorenih očiju, čuo sam da je do njega došla i neka žena.

Nisam otvarao oči da vidim koja je a radi daljine nisam ni čuo o čemu su

točno razgovarali.

Kad su završili, ona i on su prošli kraj mene potiho razgovarajući.

I čuo sam kako mu ona kaže da bi htjela, bilo bi joj drago, sada da ovih

dana, ZA SESVETE, ode doma ali da ipak neće ići.

A svećenik joj kaže pa da zašto ne bi otišla ako to želi.

…□ idu□ mi□ suze□ …□ sada□ su□ to□ suze□ žalosti□ …

A ona mu onako sjetno, polako, kaže da neće ići ***JER□ DA□ ONDA□ ONI***

DOMA□ SAMO□ SA□ NJOM□ IMAJU□ BRIGE.

Tako su oni prošli kraj mene. Ja otvorim oči jer su me DUBOKO

DOTAKLE TE RIJEČI IZGOVORENE OD TE DRAGE STARICE.

I vidim svećenika kako polako gura kolica prema prvo redu do oltara gdje

su bile i druge drage starice s kolicima.

U kolicima je bila jedna starija žena.

I primijetio sam već njezino lice zadnjih dana jer je uvijek bila među

prvima koja je došla na molitvu.

A IMALA JE JEDNO OD NAJTUŽNIJIH LICA KOJE SAM VIDIO.

LICE TUGE, SJETE, BOLI …

… i opet plačem …

"JER ONDA ONI SAMO DOMA SA MNOM

IMAJU BRIGU"

Kako su me samo pogodile i dotakle ove riječi…

POČELA JE MISA I JA SAM, OSIM SVOJIH NAKANA KOJE

SAM DONIO NA MISU, SVAKI PREOSTALI TRENUTAK

ISKORISTIO DA ŽARKO MOLIM ZA TU DRAGU STARICU.

I ZA NJEZINU OBITELJ DA IH GOSPODIN DOTAKNE DA

DOĐU OVIH DANA PO NJU I DA ONA S NJIMA PROVEDE

OVE DANE, SESVETE I DUŠNI DAN, KADA SVI ONI KOJI

NEKAKO OSJEĆAJU DA ĆE I ONI USKORO NAPUSTITI OVAJ

ZEMNALJSKI SVIJET, ŽELE BITI S ONIMA KOJI SU IM

NAJDRAŽI.

BAŠ SAM ŽARKO MOLIO ... I PLAKAO ...

OSTALO JE GOSPODINOVA VOLJA.

Kad je misa završila, čekao sam da se polako te drage starice u kolicima

odvezu do lifta gdje su čekale da odu na kat u svoje sobe. U tome su im

pomagali i dragi župnik,i domarka i jedni drugima.

A MENE JE GOSPODIN PONOVNO NAGRADIO PREKRASNIM

DUHOVNIM POKLONOM.

Kako sam, idući prema izlazu, morao proći između kolica sa tim dragim

staricama, ugledam malo dalje i tu dragu staricu kako čeka u svojim

kolicima.

I NEKAKO SAM JU HTIO OHRABRITI U TIM NJEZINIM

TRENUCIMA KUŠNJI.

Kao slučajno sam prošao tako da sam došao i do njezinih kolica.

ŽELIO SAM JU DOTAKNUTI I DA SVE ONO ŠTO SAM ZA

NJU I NJEZINU OBITELJI ŽARKO MOLIO PRIJE TOGA, I

ONAJ MIR I RADOST KOJEG SAM IMAO U SEBI, TIM

DODIROM PRIJEĐU NA NJU, U NJEZINO SRCE I DUŠU.

NJEŽNO SAM JOJ DODIRNUO RAME, KAO DA MORAM TAKO DA

PROĐEM KRAJ NJE.

I U TAJ SVOJ DODIR UNIO SVE ŠTO SAM DUHOVNO

MOGAO.

A ONA ME POGLEDALA, OČI SU JOJ RADOSNO ZASJALE,

NASMIJALA SE I UPITALA ME DA LI MOGU PROĆI, DA LI

MI SMETA.

JA SAM SE I NJOJ NASMIJAO I REKAO JOJ DA MOGU

PROĆI, DA JOJ HVALA.

Tako sam prošao kraj nje i zaželio joj MIR I DOBRO.

Nisam se više okrenuo.

DAO SAM SVE ŠTO SAM MOGAO.

Jedino sam nekako u sebi odlučio da ću otići na misu u subotu kod njih

da vidim da li je otišla doma ili je ostala u domu.

Jer, ako je ostala u domu, ponovno ću za nju i njezine moliti. Ali ću

svakako otići do nje i s njom, kao slučajno malo porazgovarati.

KAKO ĆE ME DUH SVETI VODITI …

KOLIKO SAMO SVI MI, KOJI SE

DEKLARIRAMO KATOLICIMA I VELIKIM

VJERNICIMA, LAKO PADNEMO KADA BI

DRAGIM STARIM LJUDIMA OKO SEBE,

RODBINI, PRIJATELJIMA, SUSJEDIMA,

NEPOZNATIMA, TREBALO UNIJETI MALO

RADOSTI U NJIHOVE ŽIVOTE.

NE ONAKO KAKO MI MISLIMO DA

NJIMA TREBA.

NE.

NEGO ONAKO KAKO BI TI DRAGI

STARI LJUDI HTJELI. DA IM ISPUNIMO

NJIHOVE SKRIVENE ŽELJE.

KAKO BI SAMO ONDA BOGU BILI MILI. I

MI I ONI.

I VJERUJEM DA BI ONDA NAŠ LJUBLJENI GOSPODIN MOGAO

REĆI JEDNU REČENICU KOJU SAM NEGDJE PROČITAO:

"RADI OVOG SE ISPLATILO STVORITI SVIJET".

BAŠ ME UHVATILA NEKA LAGANA TUGA ...

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

I SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI

OTKUPIO PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ

SVOJEG PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

MOLITE ZA NAS GRIJEŠNIKE!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.